

ringskonferencen, for vi har lige for et par dage siden i Birmingham set, hvordan neutrale lande som Finland og Sverige nu ønsker, at samarbejdet mellem EU og Vestunionen skal styrkes.

Det er jo selvfølgelig, fordi Finland og Sverige erkender, at EU uden en fælles forsvarspolitik er ligesom en tiger uden tænder. Og jeg mener, at det grænser til vælgerbedrag, når regeringen vedblivende fastholder, at det danske forbehold over for forsvarspolitik ikke bliver berørt af forhandlingerne i EU. Selvfølgelig gør det det. Det tyder alting på.

Socialdemokraterne taler uden om. Men for så ikke helt at lade være med at diskutere EU, så vælger man at tale om noget andet. Vi har lige haft en stor debat om åbenhed i det danske Folketing om EU-sagerne, og der er blevet talt og der er blevet talt om at forbedre Folketingets indseende med og indflydelse på EU-politikken, men reelt sker der jo stort set ingen formelle ændringer på området, for det, der er regeringens og Socialdemokratiets egentlige ærinde, er, at man bare vil tale om noget andet.

Og nu kommer jeg så også til svaret til hr. Ove Fich, og jeg glæder mig da over, at hr. Ove Fich læser hr. Uffe Ellemann-Jensens elektroniske nyhedsbreve. Det mener jeg der kan være behov for. Det, der for os at se er problemet, er, at regeringen netop kun taler om miljø og beskæftigelse, fordi der bliver talt meget, der bliver talt længe, og der bliver talt indtrængende om miljø og beskæftigelse i relation til regeringskonferencen. Men det er jo ikke dér, de nye væsentlige politikområder er. Det er jo ikke dér, de socialdemokratiske vælgere er i tvivl. Det er jo de lette sager, hvor ingen er uenige.

Venstre har da heller ikke noget imod, at der kommer til at stå lidt mere om beskæftigelse, og at der kommer til at stå lidt mere om miljø. Det har vi jo også tilsluttet os i det danske oplæg. Men det er jo ikke dér, de væsentlige ændringer sker. Man taler udenom, og det, der for os at se kan være et problem på lidt længere sigt, er jo, at regeringen og Socialdemokratiet på denne måde løber sig nogle nye staver i livet i EU-debatten.

Man kan meget let risikere, at den megen tale om beskæftigelse kan få nogle danskere til at forvente, at EU efter regeringskonferencen vil løse beskæftigelsesproblemet i Europa, men det kan EU jo ikke. Og hvorfor så lægge så stor vægt på det i den hjemlige debat, når vi ved, at de nye områder: det er forsvarspolitik, det er flygtningesamarbejde, det er politisamarbejde. Hvorfor

tale om noget, som alligevel ikke spiller nogen særlig stor rolle? For ingen af os ønsker at overdrage hverken finanspolitik eller beskæftigelsespolitik til EU.

På ét punkt er jeg så nogenlunde tilfreds med regeringens EU-debat. Det er i erkendelsen af, at Øst- og Centraleuropa naturligvis har den helt centrale topprioritet. Det har man jo også i Økonomiministeriet sagt nogle penge, og jeg mener, det er vigtigt, at den danske befolkning er klar over, at det selvfølgelig ikke er uden omkostninger, at Østeuropa kommer med.

Men når vi så taler om udvidelse, synes jeg igen, at statsministerens tale var meget tynd, når det drejer sig om konsekvenserne for Danmark. Der bliver ikke talt særlig højt om, at en udvidelse i bredden først skal ske efter en yderligere integration i dybden.

Den nødvendige integration er udmærket beskrevet i det skriftlige udspil fra regeringen, men hverken statsministeren eller udenrigsministeren har gjort sig den ulejlighed at forklare befolkningen, at større effektivitet i EU f.eks. betyder, at Danmark risikerer at blive stemt ned i flere sager, når flere beslutninger træffes ved kvalificeret flertal; at ændrede afstemningsregler betyder, at store lande får forholdsvis mere indflydelse end små lande; at antallet af danske medlemmer af Europa-Parlamentet bliver reduceret med måske 2-3 pladser.

I EU-politikken må der tones rent flag. Den usikkerhed, der allerede er i befolkningen, bliver større og mere rodfæstet, hvis regeringens valenhed og leflen for SF får lov at fortsætte ret meget længere.

Kun med Venstre og De Konservative kan der skabes klarhed om dansk Europapolitik, og for ikke at sætte landets fremtid i EU over styr har vi jo ført en meget pragmatisk linje over for regeringen. Vi accepterede i december regeringens EU-udspil uden at rette et komma, og vi er fortsat indstillet på at indgå kompromiser.

Men det fratager ikke statsministeren ansvaret for at overbevise sine egne socialdemokratiske vælgere om, at der ikke er noget alternativ for Danmark uden for EU.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Jeg vil gerne rose fru Charlotte Antonsen. Jeg synes virkelig, det er en meget, meget klog iagttagelse, hun har gjort i dag, nemlig at det er helt afgørende, hvordan SF stiller sig i den her sag. Det er ikke noget, jeg har noget imod at konsta-